

[Per Stig Møller]

større indflydelse på samfundslivet og dagliglivet.

Dertil kommer, at det heller ikke er med i det, som SF trækker frem fra pinden øverst på side 5, hvor man skriver om fremme af de sociale, humanitære, demokratiske idealer; her er ordet »humanitær« glemmt, og det lægger vi megen vægt på.

Omkring erhvervslivet står jeg ved, hvad jeg sagde – og jeg sagde, at erhvervslivet jo også var en del af det, og at når man kunne bruge danske produkter i stedet for andre landes produkter, skulle man naturligvis bruge danske produkter. Jeg sagde også – det må hr. Erik B. Smith have overhørt – at det jo ikke skulle være for erhvervslivets skyld, men for ulandenes; men hvor danske produkter kan bruges, skal de bruges. Derfor er vi glade for, at FN har fået en indkøbsafdeling i København, som betyder, at flere midler end før fra FN's pulje går til danske virksomheder. Det er det, der skal forstås ved det, og som også fremgår af min tale.

Når vi taler om multi- og bilateral hjælp, mener jeg, at følgerne af, at man tager færre programsamarbejdslande, er, at de danske idealer kommer til at slå stærkere igennem. Det er klart, at når man tager færre programsamarbejdslande, bliver vor mulighed for at få indflydelse på dem og de idealer, som vi er enige om i Folketingsudvalget, naturligvis større, end hvis vi forsvinder i den store kurv, som jeg kaldte det.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne takke for begrundelsen for afvisningen fra hr. Per Stig Møller, men jeg må nu sige, at jeg synes, hr. Per Stig Møller tager tingene meget bogstaveligt, hvis hr. Per Stig Møller ikke kan læse tydeligt ind i vores dagsorden, når vi ønsker en særskilt redegørelse for, hvordan bistanden skal komme de fattigste befolkningsgrupper til gavn, sådan som jeg også sagde i min ordførertale, at den netop kommer kvinderne til gavn. Det er projekter, der skal målrettes til de fattigste, og alle ved jo, at i de fattige folkeslag er kvinderne de fattigste af de fattige. Det må ligge helt klart.

Med hensyn til den anden pind, om de sociale og politiske menneskerettigheder, skal jeg indrømme, at det er en forkortelse, men jeg har netop medtaget både den socialøkonomiske

menneskerettighedsside og de politiske – og herunder selvfølgelig de demokratiske og kulturelle – menneskerettigheder, som jeg selvfølgelig er enig med hr. Per Stig Møller i er vigtige, og det ligger da også i det punkt.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg glæder mig, til de grønne hæfter kommer, for jeg forstod simpelt hen ikke hr. Per Stig Møllers svar. Det kan godt være, at det har været min skyld, og så kan jeg jo læse mig til det; men det kunne også være, fordi svaret var for dårligt.

Altså, vi starter forfra: Var det, Det Konservative Folkepartis ordfører sagde i sin ordførertale, ikke, at en større andel af den danske bistandshjælp skulle klares nationalt i stedet for multinationalt? Det har ikke noget med antallet af lande at gøre, men det har altså noget med kagens størrelse at gøre, og så kan vi bagefter diskutere, hvor mange lande der skal dele kagen.

Men hr. Per Stig Møllers svar, som jeg hørte det, gik alene på landene. Mit spørgsmål er altså igen: Mener Det Konservative Folkeparti virkeligt, at man skal gøre ulandshjælpen ineffektiv ved at lade Danmark klare tingene alene i stedet for at klare tingene i de internationale organer?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Til hr. Duetoft: Ja. Nej. Vi mener ja, den danske ulandsbistand skal styrkes i forbindelse med det bilaterale hjælpearbejde, og nej, den skal ikke være mindre effektiv. Vi har gode erfaringer med Danida, som er et meget effektivt ulandshjælpeorgan, og vi mener, at de erfaringer taler for, at vi får vore idealer og vore synspunkter bedre frem i udviklingsprocessen gennem den bilaterale bistand, hvilket naturligvis ikke betyder, at vi skal opgive den multilaterale.

Og til fru Birgitte Husmark: Der må jo være en idé i, at man skriver en dagsorden, og der må være en idé i, når man skriver en dagsorden, at der er noget, man vælger ud, og der er noget, man vælger fra. Og det er altså sådan, at i den beretning, som blev lavet af Udenrigsudvalget, står de fattigste befolkningsgrupper i én pind